16/11/2020

Μνημόσυνο για τα δημόσια πρόσωπα της Γεωργίας στο Ισραήλ

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Γεωργίας

Με αφορμή τον εορτασμό της 60ης επετείου από την ανακάλυψη μιας τοιχογραφίας του διάσημου γεωργιανού ποιητή Σότα Ρουσταβελί στη Μονή του Σταυρού τελέστηκε ένα μνημόσυνο για τη μνήμη των δημόσιων προσώπων της Γεωργίας στο Μοναστήρι του Σταυρού κοντά στη συνοικία Ναγιότ της Ιερουσαλήμ του Ισραήλ. Βρίσκεται στην Κοιλάδα του Σταυρού, δίπλα στο Μουσείο του Ισραήλ και την Κνεσέτ.

Το μνημόσυνο τέλεσε ο Ηγούμενος της Μονής ενώ πραγματοποιήθηκε μετά από πρωτοβουλία της Πρεσβεία της Γεωργίας στο Ισραήλ. Ο Πρέσβης της Γεωργίας στο Ισραήλ μίλησε στους παρόντες για τη συμβολή της Γεωργιανής επιστήμης και για τη διάδοση των γεωργιανών πολιτιστικών θησαυρών ενώ έκανε ιδιαίτερη αναφορά σε άλλον έναν Γεωργιανό ποιητή, τον Irakli Abashidze, η γέννηση του οποίου πραγματοποιήθηκε 111 χρόνια πριν.

Στο μνημόσυνο παραβρέθηκαν εκπρόσωποι της Γεωργιανής Διασποράς που ζουν στο Ισραήλ και μέλη της Πρεσβείας. Προν 60 χρόνια και συγκεκριμένα στις 6 Νοεμβρίου το 1960 μια αποστολή Γεωργιανών επιστημόνων, αναμέσά τους και ο ποιητής Irakli Abashidze, βρήκαν την τοιχογραφία του Σότα Ρουσταβέλι στη Μονή του Σταυρού.

Ο Σότα Ρουσταβέλι αποτελεί τον ποιητή που έχει γράψει το, συχνά αναφερόμενο ως εθνικό ποίημα της Γεωργίας, Vepkhvistqaosani (γεωργ. ვეფხისტყაოსანი).

Πολύ λίγες και αμφιλεγόμενες πληροφορίες αντλούνται για τη ζωή και το έργο του. Καθώς φαίνεται, το όνομα Ρουσταβελί (Rust'haveli) δεν αποτελεί επώνυμο αλλά δηλώνει κυριολεκτικά εκείνον που κατάγεται από το Ρουσταβί (Rust'havi), πιθανότατα τόπο γέννησης του ποιητή. Κατά την παράδοση, έμεινε σε μικρή ηλικία ορφανός, λαμβάνοντας τη φροντίδα του μοναχού θείου του, και σπούδασε στην εκκλησιαστική σχολή της γενέτειράς του. Συνέθεσε ωδές προς τιμή της βασίλισσας Ταμάρ (1184-1212) για τις οποίες πιθανώς ανταμείφθηκε όταν διορίστηκε στην αυλή της βασίλισσας. Στα συνοδικά αρχεία της Τιφλίδας, έγγραφο που χρονολογείται περίπου το 1190 φέρει την υπογραφή του, με την ιδιότητα του θησαυροφύλακα. **Άλλες εξιστορήσεις αναφέρουν πως, ενώ ήταν ερωτευμένος με τη βασίλισσα, αποσύρθηκε σε μοναστήρι της Ιερουσαλήμ**

.

Το έπος Vepkhvistqaosani αποτελεί το σημαντικότερο έργο του και χρονολογείται περίπου στα τέλη του 12ου αιώνα ή στις αρχές του 13ου. Περιέχει περίπου 6.500 δεκαεξασύλλαβους στίχους και είναι γραμμένο στη μορφή ομοιοκατάληκτων τετράστιχων. Εικάζεται πως το έπος προοριζόταν για απαγγελία με τη συνοδεία οργάνου (κινώον). Έντονα επηρεασμένο από την περσική ποίηση, χαρακτηρίζεται από στοιχεία που συνθέτουν τον πλατωνισμό, το χριστιανισμό και την εγκόσμια σοφία.

Επιμέλεια Πρακτορείο Ορθοδοξία: Ρωμανός Αλβέρτης